

opusdei.org

Meditacije: petak četvrtog tjedna korizme

Razmišljanja koja nam mogu pomoći u molitvi tijekom korizme.

4.03.2025.

- Krist je bio progonjen
  - Primjer mučenika
  - Biti blizu onima koji trpe
-

U KNJIZI Mudrosti nalazimo opis načina razmišljanja i djelovanja bezbožnih ljudi. Vjerojatno se radilo o Židovima otpadnicima, koji su pod utjecajem materijalizma i hedonističke okoline napustili vjeru svojih otaca. Sveti pisac prikazuje ih kao ljude koji osjećaju besmisao svog postojanja, pa se zato okrutno suočavaju sa životom. Podložni zakonu jačega, zlostavljaju slabe i bespomoćne, a zavedeni vlastitim strastima, ne mogu podnijeti pravednost onih koji su ispravni.

„Postavimo zasjedu pravedniku, jer nam smeta i protivi se našem ponašanju... On se hvasta posjedom spoznaje o Bogu i naziva se sinom Gospodnjim. On je ukor utjelovljeni našim mislima, sama njegova pojava tišti našu dušu. Život njegov nije kao u ostalih i njegovo je ponašanje nastrano.“ (*Mudr 2,12-15*) Ovaj opis „pravednika“ prikaz je proroka u povijesti spasenja – ljudi koje je Bog

izabrao i koji su bili vjerni svojoj misiji, ali su često trpjeli odbacivanje i progon, ponekad čak i do smrti. Međutim, iznad svega, ovo je slika Krista.

Gospodin je bio progonjen od prvih riječi svoje propovijedi, a mržnja protiv njega rasla je kad su ljudi vidjeli čuda koja je činio i kad mu se narod sve više divio. Protivnici su širili klevete, unosili sumnju, pokušavali ga uhvatiti u govoru. No Isusova reakcija je iznenađujuća: „A od Njega niti jedan ukor, niti jedan protest. Čak ni onda dok mu bez oklijevanja trgaju haljine s tijela. Sad mi ovdje postaje jasno koliko su glupe moje izlike i koliko tu ima ispraznih riječi. Nastaje čvrsta odluka: raditi i trpjeti za Gospodina, ali šuteći.“[1]

OD SAMIH početaka, kroz čitavu povijest, Crkva je bila obilježena progonima. Mnogi su vjernici pokazali veliko junaštvo, uglavnom skriveno od pogleda svijeta. Postoje toliki kršćani koji su, slijedeći riječi svetog Pavla, „pobijedili zlo dobrim“ (*Rim 12,21*). I danas, u mnogim zemljama, braća i sestre u vjeri riskiraju svoju budućnost, slobodu, pa čak i život, kako bi ostali vjerni Kristu. „Boli nas kada se prisjećamo da upravo sada, u ovom trenutku, mnogi kršćani na različitim dijelovima svijeta trpe progonstva. Moramo se nadati i moliti da će njihove kušnje uskoro prestati. Mnogo ih je: današnji mučenici brojniji su od mučenika prvih stoljeća. Pokažimo svoju blizinu toj našoj braći i sestrama. Mi smo jedno tijelo, a ti su kršćani krvareći udovi tijela Kristova, koje je Crkva.“[2]

Molimo za sve progonjene kršćane. No u isto vrijeme, koliko mi možemo

naučiti od njih! Primjer njihova života, učvršćenog milošću, jasno nam pokazuje što znači ne postavljati granice svojoj ljubavi prema Bogu. Njihova snaga proizlazila je iz njihove slabosti (usp. *Heb* 11,34). Držali su svoj pogled uprt u Krista raspetoga, dok su prolazili kroz usamljenost tamnica, posljednje sate prije smaknuća, duge noći iščekivanja, hladnoću logora, bol i iscrpljenost besmislenih marševa.[3]

„ISUS će biti u agoniji do kraja svijeta: ne smijemo spavati u ovom vremenu.“[4] Isus, koji je umro i uskrsnuo za naše spasenje, ostaje u agoniji u svakom čovjeku koji trpi, koji je progonjen, koji je prezren ili nepravedno shvaćen. Kršćanin ne može biti ravnodušan prema toj patnji. Mnogi od tih ljudi mogu biti daleko od nas. Ali drugi su nam

blizu. „Što god učiniste jednome od ove moje najmanje braće, meni učiniste.“ (Mt 25,40) Možemo zamoliti Gospodina da te njegove riječi ostanu žive u nama, da nam udijeli mudro i osjećajno srce, sposobno uočiti potrebe i patnje braće i sestara, kako bismo im mogli pomoći.

Ovi korizmeni dani prikladni su za razmatranje Kristove Muke: Isus prezren, mučen od vojnika, gledan s ravnodušnošću od Pilata, napušten od učenika, bičevan, noseći križ i umirući na njemu, pun blagosti.

„Svaki njegov pokret i svaka njegova riječ izraz su ljubavi, jedne vedre i jake ljubavi.“[5] Gledajući Isusov primjer, naučit ćemo prepoznavati patnju tolikih ljudi, posebno onih oko nas. Razvijat ćemo milosrđe koje ih ne ostavlja same.

Marija je stajala kraj križa uz svoga Sina. Vidjela je njegovu blagost i

strpljivost, a možda je čula i one nezaboravne riječi: „Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine.“ (Lk 23,34)

Možemo se obratiti Mariji, Zagovornici kršćana, i zamoliti je da svim vjernicima pomogne nadvladati zlo dobrim. Neki će to učiniti u bolnim i teškim okolnostima; drugi na običnije načine. Ali svi možemo, gledajući Krista na križu, naučiti kako istinski voljeti druge ljude i pokazivati im milosrđe i razumijevanje.

---

[1] Sveti Josemaría, *Križni put*, deseta postaja, br. 1.

[2] Papa Franjo, 29. travnja 2020.

[3] F. X. Nguyen van Thuan, *Put nade*, str. 123.

[4] Blaise Pascal, *Misli*, br. 533. citirao Benedikt XVI, Audijencija, 8. travnja 2009.

[5] Sveti Josemaría, *Križni put*, jedanaesta postaja.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/meditacije-petak-cetvrtog-
tjedna-korizme/](https://opusdei.org/hr-hr/article/meditacije-petak-cetvrtog-tjedna-korizme/) (26.03.2025.)